

σμένη;

Κα NTE NEPBY. — Ναι... λίγο... φεύγω... Κρυώνω! **Κα NT' ΑΛΛΕΒ.** — Μάνα! είνε πίσω σας ένα παράθυρο άνοιχτό.. **ΥΟΛΑΝΔΑ.** (τούχοντας νά κλίση τό παράθυρο). — "Ω, ποιδός ήλιος όπηρης τό άφησες άνοιχτό ;... Είμαι καταλυπημένη... (Στήνεται ντέ Νερό). Θέλετε νά πάρετε τίποτε ;... νά σκεπασθήτε πρώτα ;

Κα NTE NEPBY (Πού έχει σηκωθή πειτε), — Μήν άνησυχήτε... μερσ.. Δέν θέλω τίποτε... προτιμώ νά γυρίσω σπίτια...

ΥΟΛΑΝΔΑ Τό αύτοκινητό μου είνε κάτω... θέλετε νά γυρίσετε με αυτό ;...

Κα NTE NEPBY. — "Οχι, δη, μού κάνει τά νεῦρα άνω κάτω... Έχω ένα άγρια πού μά περιμένει... τό πρώτιμο.

"**Η Υολάνδα τή συνοδεύει και γυρίζει πάλι.**

Κα NT' ΑΛΛΕΒ (Μά σίκτο). — Δυστυχίσμένη γυναίκα!

ΥΟΛΑΝΔΑ (Πού δέν άντελαμβάνεται κολά τί είπε ή κ. ντέ 'Αλλέβ). — Ναι, δέν είν' έτσι ; Μόν φαίνεται πώς πράγματα έχει προσβληθῆ

"**Η κ. Ντέ 'Αλλέβ δίνει άπαντά τίποτε, άν και θά είνε πολλά νά πή.**

ΥΟΛΑΝΔΑ. — Θά βγάλει μαζύ σας. Θέλω νά πάω είς τήν 'Αγία Μαγδαλινή. Κατόπιν σας άφινω άν θέλετε...

Κα NT' ΑΛΛΕΒ. Εύχαριστως.

"**Ένα τέταρτο άγριεισδα δύναται ντέ σταράνητο με τής δυο φίλες σταματάσι πρό της Άγιας Μαγδαλινής.**

ΥΟΛΑΝΔΑ. — Θά μπήτε και σεις μέσα ; "Ενα λεπτό θά κάνω.

"**Η Υολάνδα, συνοδευούμηνή άπό τή φίλη της μπαίνει στήν έκκλησα ποσεύχεται μά κατάνει, "Επειτα άγριάζει ένα κερί μεγάλως διαστάσεων, πού τό άνάβει και το τοποθετεῖ μόνη της.**

Κα NT' ΑΛΛΕΒ (Σειγά). — Τί σκοπό έχει αύτό τό κερί ;

ΥΟΛΑΝΔΑ (Με λυπημένη φωτιά). — Γιά νά συντομέψῃ δ Θεδς τούς πόνους τής δυστυχισμένης κυρίας τή Νερό.

Κα NT' ΑΛΛΕΒ ('Αναπτηδώντας). — Δηλαδή ζητάτε τό θάνατό της;

ΥΟΛΑΝΔΑ (Πολὺ σιγά). — Αφού ή δυστυχισμένη γυναίκα είνε άξια τ' ούρανού, γιατί νά μήν πάγι εκεί μιά ώρα άρχητερα.

(Γυρίζει και προσευχεται έιώ βγαλνουν).

Κα NT' ΑΛΛΕΒ. Ό, Θεδς έπλασε τά πάντα κατ' είκόνα του !.. (Κίνημα τής: 'Υολάνδας). — Κυρία, τό παράδειγμά σας είνε πολὺ πρόσφορο, άφου με τά τριάντα πέντε λεπτά ένδις κεριού, τόν επιφορτίζετε, άκινδύνως, νά έκτελεση τά έγκληματά σας...

MICHEL PROVINS

— 38 —

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΕΚΗΣ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ".

Κους Κους Φ. Σταυρόδην, 'Αλεξανδρούπολιν, (έξαμηνος). Α. Κωλέτην, 'Αλεξανδρούπολιν, (τρίμηνος). Ε. Χατζόγλου, 'Αλεξανδρούπολιν. (τρίμηνος). Z. Σιεροπούλου, 'Αλεξανδρούπολιν, (τρίμηνος). Π. Μαργαρίτην, 'Αλεξανδρούπολιν, (τρίμηνος). Δημ. Ντινίδην, 'Αλεξανδρούπολιν, (τρίμηνος). Π. Γερασίμου (Σάππαι), Κομοτινήν, (έξαμηνος). Κ. Μιγκανάν, 'Αλεξανδρούπολιν, (έξαμηνος). Κ. Γουρώνην, 'Αλεξανδρούπολιν, (έξαμηνος). Β. Γιουβαλακήν 'Αλεξανδρούπολιν, (τρίμηνος). Κ. 'Αλτιναλμάζην, 'Αλεξανδρούπολιν, (έξαμηνος). Κ. Παπαδοπούλου, 'Αλεξανδρούπολιν, (τρίμηνος). N. Μητσόπουλον, 'Αλεξανδρούπολιν, (έξαμηνος). I. Ριζόπουλον, 'Αλεξανδρούπολιν, (έξαμηνος). N. Δεσποτόπουλον, 'Αλεξανδρούπολιν, (έξαμηνος). A. Καραγιάνην, 'Αλεξανδρούπολιν, (έξαμηνος). I. Τούλαν, Φιλιάτες, (τρίμηνος). Δ. Κοπριωτάκην, Μιλεθίζιον (έξαμηνος). Συνδρομαί σας ευχαριστούμεν.

"Αρχίζει προσεχέστατα τό ιπέρδοχον μυθιστόρημα :

"Η ΔΟΛΟΦΟΝΗΜΕΝΗ,

"Επ' αύτού θά βασίσωμεν διαγωνισμόν με 50 βραβεία !

ΔΑ ΜΙΑΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗΝ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΕΡΙΠΑΤΟΝ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΧΟΡΟΝ
ΚΑΙ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΚΟΣΜΙΚΗΝ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ

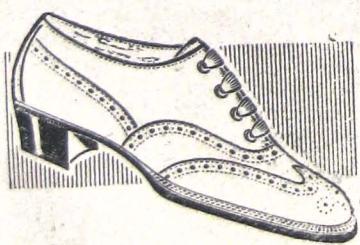
EINE APARAITHTA

ΤΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΠΟΛΥΤΕΑΕΙΑΣ
ΤΟΥ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΥ

ΤΟ "ΣΥΜΠΑΝ,,

N. ΣΚΙΑΔΑ

ΕΤΑΔΙΟΥ 468

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ

Μέ σφιγγει ο καῦμος, σά θηλειά σε δ λαμπό Και μές στήν καρδιά με δαγκώνει σά φειδί. Παράξενο θέλω ν' άρχισω ταξίδι, χωρίς, μά χωρίς τελειωμα.

Τό δρόμο μου άργα νά τραβώ, νά τραβώ, 'Αλλά πουσθνά και ποτέ νά μή στέκω, Ψυχή νά μή βρίσκω ν' πάντα νά μπλέκω Μέ κόσμο τυφλό και βουβό.

Νά νοιώθω τριγύρω πλατειά έρημια, Κλεισμένα ιά σπίτια, τά τεάκια συσμένα, Ψηλά νά μή φέγγη άστέρι κανένα, Και κάτου γυναίκα καμιά.

Αί ! ίσως σε τέτοιο ταξίδι βρεθή, 'Ατέλειωτο, έρμο, σ' άγνωριστη χώρα, Δε θάχω περίσσια λαχτάρα σάν τώσα, 'Αγάπη άπο σε νά χαθῇ !

ΧΑΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ

"Όταν γυρίζει πίσω ή ματιά μου Στά περαμένα χρόνια στά παληά μου Και μού περνοῦν μπροστά μου ένα ένα Δίχως νά λάμπεις μέσα τους έσύ, Μού φαίνονται γυμνά κι άσχημασμένα Κ' ή μνήμη μου τά διώχνει, τά μισεῖ.

Σάν ένη φρεσιά τά βλέπω τώσα, Πού είχα δανειστή σε φτώχιας ώρα. "Αχ ! νά μπορούσαν πάλι ναρθουν πίσω Οι χρόνοι μου οι χαμένοι κ' οι φτωχοί Μ' έσένανε κ' έκεινος νά στολίσω, Σύ νά τούς δώσης πλούτη και ψυχή.

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΝΥΧΤΙΑ

Τώρα που χύνθη ή νύχτα άγριεισμένη 'Απ' δύλα της τ' άστερια ζρφανή, Πού άστραφτουν και βροντούν οι ούρανοι Και κάτου ή γη κοιμάται τρομαγμένη.

Τώρα που έχεις φως τήν άστραπή Και δέ φρεσισαι μή παραστρατήσης, "Ελα, γαλανομάτα χαρωπή, Τ' άδιάντο νερό νά μέ ποτείς γις

Ξέρω, χρυφό παραδέιπο, ένα μέρος Φωλιά νά μάς γεννή σ' αύτο τό βράδιο.. "Αχ ! έλα ! τό διαμάντι και δέρως Επλάστηκαν νά λάμπουν σε δ σκοτάδι !...

ΚΑΤΟΥ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟ

Κάτου στήν άμμο τού γιαλού μά μέρα, μακριά της, "Εκεϊ πού μόνος έστεκα έγραψα τόνομά της.

Χαρά στό πρότο καῦμα Πού τόνομά της ενδεικεί, κι α; ή ήνθε έκει και μνήμα ! (Άπο τήν πρώτην του ποιητικήν αυλογήν «Τραγούδια τής Πατρίδος μου»).

ΤΙ ΣΑΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΜΕ

Αι συνεντεύξεις μετά τών λογιών μας είς τό προσεχές φύλλον τού «Μπουκέτου». Ωσαύτως προσεχέστατα στό «Μπουκέτο» διλήληψη σελίς περιφήμων άνεκδότων ποιημάτων τού άλησμονήτου ποιητού Κώστα Κρυστάλλη.

'Επίσης θά δημοσιευθήσει σειρά Μακεδονικῶν "Ισορροπῶν μά ωραίας γελοιογραφίας τού κ. Σταμ. Σταμ. Βουλγαρικά διηγήματα, ποιημάτων τών γνωστών μας άδημοσίευστα και Συμβουλαί περδί τάς Κυρδας και συνταγαὶ περὶ Καλλονῆς ύπο γνωστοῦ έπι-στήμονος γραμμένες.